

Beretn. ang. den XIX. internationale Arbejdskonference i Genève 1935.

2. (1) Unge Mennesker over den skolepligtige Alder, som er ude af Stand til at finde passende Beskæftigelse, skal, hvor Skolens Organisation tillader det, være pligtige til fortsat at følge Heldags-Undervisningen, indtil de finder passende Beskæftigelse.

(2) Udtrykket »passende« som anvendt i dette Punkt tager først og fremmest Sigte paa Beskæftigelsens Stadhed og de Fremtidsudsigter, som den maatte rumme.

(3) Til Gennemførelsen af Bestemmelserne i dette Punkt bør der iværksættes et nøje Samarbejde mellem Undervisnings-, Arbejdsanvisnings- og Arbejdsløshedsforsikringsmyndighederne.

3. Udtrykket »Ungt Menneske« betyder i denne Henstilling en Person under 18 Aar.

4. I Lande, hvor Skolepligt endnu ikke findes, bør den indføres saa snart som muligt i Overensstemmelse med Punkterne 1 og 2.

5. De offentlige Myndigheder bør, hvor det er nødvendigt, yde Forældrene Hjælp til Barnets Underhold i den Periode, hvormed Skolegangen forlænges i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Punkterne 1 og 2.

6. Planen for den ovenfor henstillede fortsatte Undervisning af unge Mennesker skal først og fremmest lægges med Henblik paa at udvide deres almene Dannelse, idet den dog samtidig bør have Karakteren af en almindelig Forberedelse til Udvølsen af et Erhverv.

7. (1) Der bør træffes Forholdsregler til at opmuntre unge Mennesker med de fornødne Evner til efter Udløbet af den skolepligtige Alder at gaa ind i Gymnasier eller tekniske Skoler.

(2) Fritagelse for Betaling af Skolepenge eller Nedsættelse af Skolepenge anbefales som en egnet Maade, paa hvilken denne Tanke kan gennemføres i Praksis.

8. Fra Udløbet af den skolepligtige Alder og indtil de fylder 18 Aar bør unge Mennesker, der ikke længere deltager i Skolens Heldagsundervisning, være pligtige til at følge Fortsættelseskursus, der giver dem en saavel almen som faglig Uddannelse.

9. (1) Hvor saadan Kursusdeltagelse ikke er tvungen for alle unge Mennesker, bør den i hvert Fald gøres tvungen for arbejdsløse unge Mennesker, der bør følge Undervisningen i et fastsat Antal Timer hver Dag eller, hvor dette ikke er muligt, i et fastsat Antal Timer hver Uge.

(2) I Egne, hvor der findes et tilstrækkeligt stort Antal arbejdsløse unge Mennesker, bør der oprettes særlige Kursus for disse.

(3) Der bør træffes Forholdsregler til at sætte unge Mennesker, der har fulgt Undervisning i Overensstemmelse med Bestemmelserne i en af de to foregaaende Stykker, i Stand til saavidt muligt at fortsætte med lignende Undervisning, efter at de har opnaaet Arbejde.

10. Ethvert arbejdsløst ungt Menneske, der ikke kan give fyldestgørende Grund for at have nægtet at følge et Kursus, som han i Henhold til Punkt 9 er pligtig til at følge, kan, hvis Omstændighederne taler derfor, midlertidigt — helt eller delvis — udelukkes fra Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse.

11. (1) Der bør for arbejdsløse Personer i Alderen 18—25 Aar organiseres Centrer for faglig Uddannelse, i hvilke der ogsaa drages nogen Omsorg for almen Undervisning. Hvorvidt Deltagelse i saadanne Centrer skal være forbundet med Ophold eller ej, maa afgøres efter Omstændighederne.

(2) Disse Centrer bør organiseres i Samraad med Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne.

12. (1) Saadanne Centrers Undervisningsplan bør, foruden praktiske Emner, omfatte en almen kulturel og faglig Undervisning.

(2) De Personer, der antages til at give Undervisning i saadanne Centrer, skal have et passende Vederlag og udvælges med særlig Omhu, i saa vid Udstrækning som mulig blandt kvalificerede unge arbejdsløse.

13. Unge Mennesker, der følger Kursus eller Centrer iværksat i Henhold til Punkterne 9 eller 11, bør have supplerende Tilskud til Dækning af deres Rejse- og andre nødvendige Udgifter.

14. I Tilfælde, hvor unge Mennesker er ude af Stand til at sikre sig Beskæftigelse efter Afslutning af Gymnasicundervisning, Undervisning paa tekniske Skoler eller højere Uddannelse, bør der træffes Foranstaltninger til:

(a) at saadanne unge Mennesker sættes i Stand til at supplere deres teoretiske Uddannelse med praktisk Erfaring i Industri-, Handels- og anden Virksomhed og i offentlig Administration, idet enhver mulig Forsigtighedsregel maa træffes for at forhindre, at de kommer til at erstatte ordinær Arbejdskraft;

(b) gennem Ydelse af gratis Undervisning, Studiestipendier eller Stipendier til videnskabelig Uddannelse at lette dem Adgangen til enten fortsat at følge den tekniske eller højere Undervisning, som de har afsluttet, eller til at følge anden Undervisning, hvorved de kan erhverve faglige Kundskaber eller udvide deres almene Viden;